

Hvorfor briterne hader Trump, Del II

Se første del her: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=18303>

(Mike Billington): Det jeg ville frem til, er, at kuppet imod USA igen sker af disse samme årsager. For i den ultimative opdeling af verden, bruger imperiet etniske opdelinger og religiøse opdelinger, og kamp om territorier og den slags ting, for at holde folk opdelte. Men den helt store opdeling er Øst imod Vest; den store opdeling er at bevare det 'demokratiske, frie Vesten', og det stadig 'diktatoriske, kommunistiske Øst' med Rusland og Kina; hold dem adskilte for enhver pris. Dette er grundlaget for, at vi kan forhindre, at nationer kommer sammen, hvilket én gang for alle kunne tilintetgøre selve ideen om imperium.

Hvad er så 'ideen om imperium'? Det er begrebet 'del og hersk', det er geopolitik versus win-win; dette er sandt nok. Men det er faktisk mere fundamentalt end som så. Det er grundlæggende set en opfattelse af mennesket som værende dyrisk af natur. Det er opfattelse af mennesket, der følger den darwinistiske idé om, at mennesket ikke er forskelligt fra dyrene; og Darwins teori om, hvordan dyr udvikles, er også forkert. Hans argument om, at dyreverdenen kun kan overleve gennem den bedst egnedes overlevelse, er forkert; men ikke desto mindre sagde han og hans samfundsdarwinistiske venner – Spencer osv. – grundlæggende set, at dette er menneskets natur. Dette er det menneskelige samfunds natur – den bedst egnede overlever; nogle mennesker fødes stærke, og disse stærke mennesker må kunne overvinde de svagere. Så kan de overleve i en verden med én imod alle; et eksistentialistisk helvede med én imod alle andre. Dette er kernen i Det britiske Imperium; de afviser totalt ethvert begreb om, at der kan findes fælles mål for menneskeheden, at der kan findes en win-win-politik, som Xi Jinping siger. Eller menneskehedens fælles

mål, som Helga Zepp- LaRouche ynder at kalde det. Det bliver afvist. Hvis man tænker på Darwins ideer om evolution, så er de tydeligvis forkerte, først og fremmest, fordi de er baseret på ideen om, at ting udvikles ved at overvinde, besejre, nogen, der udgør en trussel mod én.

Men, hvor kommer evolutionen fra; hvad er den oprindelige forandring, som dernæst skaber den bedst egnedes overlevelse? Det er ubesvaret; og dette er naturligvis noget, som hr. LaRouche i mange, mange år har talt om, og han har i særdeleshed refereret til den russiske videnskabsmand, Vernadskij. Som påpegede, at det biologiske univers blev foregået før livet, før biotiske handlinger, af et univers, som ikke desto mindre var under udvikling. Hvad fik det til at udvikle sig? Det var ikke den bedst egnedes overlevelse. Var det jerns overlevelse på bekostning af stål eller guld? Der findes en lovbundethed i universet, der tenderer mod udvikling hen imod højere og højere koncentrationer af energi; energigennemstrømningstæthed, der skaber betingelser, ved hvilke love af en højere orden kan finde sted. Hvilket sluttelig, med klorofyl, førte til fremkomsten af liv, og sluttelig, på samme måde, gennem positiv udvikling, ikke ud fra den negative udvikling med den bedst egnedes overlevelse, men en positiv udvikling, der, med den sluttelige fremkomst af dyr, og især af mennesket, går frem mod højere og højere koncentrationer af muligheden for at få en forøgelse af den relative befolkningstæthed, baseret på en højere evne til at organisere universet omkring visse principper (love). Og, hvad der er vigtigere, når man når til menneskehedens trin, så har man her at gøre med en art, der er i stand til at *undfly* det, Darwin så på; for vi er, ulig dyrene, ikke bundet og må leve inden for de begrænsninger, naturen frembyder, og den føde, som står til rådighed for os. Men vi har faktisk et intellekt. Vi er i stand til at se fremtiden, hvilket dyr ikke kan, og vi er i besiddelse af den kreative evne til at opdage universets love, hvilket gør det muligt for os dernæst at *organisere* dette univers; at skabe betingelser, hvor vi har højere og

højere levestandarder med en større befolkningstæthed, og så fremdeles.

Dette er, hvad briterne afviser. De kunne muligvis acceptere det for sig selv, for at bevare deres egne udviklinger; men selve ideen om – for eksempel Malthus' argument – endnu en britisk, »genial«, sindssyg tilhænger af folkemord – hvor han siger, at der er en grænse for den menneskelige befolkning, fordi vi vil løbe tør for resurser. Men vi vil *aldrig* løbe tør for resurser! Enhver opdagelse, mennesket har gjort, det være sig elektricitet af Ben Franklin, eller stråling af parret Curie, eller kernereaktioner, som Einstein opdagede; hver af disse opdagelser omdefinierer, hvad vore resurser er. Det eksempel, vi altid bruger, er, at, med fusionskraft bliver havvand en resurse. Og endnu bedre resurser såsom helium-3 på Månen, der kan sikre menneskeheden brændsel i al evighed, stort set. Vi omdefinierer vores egen eksistens. Og dette er en *human* idé om mennesket, i modsætning til det britiske, *dyriske* imperiebillede af mennesket, der retfærdiggør, at man, ikke alene mand og mand imellem, men nationerne imellem, har ret til grundlæggende set at have et slavesystem, et imperiesystem.

For at vende tilbage til den politiske side af dette, så, som jeg sagde: Det britiske Imperiums grundlæggende opdeling [af verden] har, rent historisk, været opdelingen af Øst vs. Vest. Rudyard Kipling, en af den britiske imperieperiodes genier, havde et berømt mundheld, der lød, »Øst er Øst, og Vest er Vest, og aldrig skal de tvende mødes«. De er nærmest to forskellige arter. Man kan selvfølgelig ikke tale om en underlegen art, i Asien, iflg. Rudyard Kipling, der faktisk *lovpriste* den britiske Rajah for at »bringe civilisationen« til inderne.

Jeg vil gerne påpege, at en ny bog er blevet udgivet inden for de seneste dage eller uger af Shashi Tharoor. I har sikkert hørt om ham. Han er en meget fremtrædende person, der i øjeblikket er parlamentsmedlem i Indien, en diplomat, en meget

veluddannet mand, der har lanceret et totalt angreb mod briterne. Han har netop udgivet en bog med titlen, *Inglorius Empire: What the British Did to India* (Skammelige Imperium: Hvad briterne gjorde mod Indien). Han påpeger, blandt andet, at ideen om, at briterne [med britisk accent] i det mindste bragte en statsforvaltning og civilisation til de tilbagestående indere. Tharoor påpeger, at i 1700, før den totale, britiske overtagelse, var Indien den rigeste nation i verden. Landet havde, iflg. ham, 27 % af verdens globale BNP; hvorimod briterne havde 1,8 %. Jeg ved ikke, om dette er sandt; jeg har endnu ikke læst hans bog. Men, han påpeger imidlertid noget, jeg ved, er sandt, nemlig, at, under briterne, sultede 35 millioner mennesker ihjel [i Indien] på ét år, i 1837, alt imens briterne udskibede hvede og andre fødeemner ud af landet, tilbage til Storbritannien. Det britiske argument var, at »vi ikke griber ind over for udbrud af hungersnød, for udbrud af hungersnød er naturens måde at give udtryk for grænserne for befolkningsstørrelsen. De er blevet overbefolket, og naturen trådte til for at udtynde den menneskelige hjord. Vi er trods alt moralske mennesker i Det forenede Kongerige, og vi tror på det moralske i kontrakter. Og at bryde en kontrakt om at sende hvede tilbage til Det forenede Kongerige ville være *absolut umoralsk*, blot fordi 35 millioner mennesker er ved at sulte ihjel.« Dette er ægte citater. Det er ikke noget, jeg finder på. For øvrigt påpeger Tharoor også, at 3,4 million mennesker døde under Winston Churchill. Han sammenligner Churchill med Adolf Hitler – en meget passende sammenligning.[1]

Så er der Opiumskrigen; jeg behøver ikke at gennemgå det. Jeg tror, at folk ved, at de forsøgte at formidle rent historisk, at Opiumskrigen handlede om, hvem, der kontrollerede opiummet. Langt fra. Dette var krige, som briterne lancerede for at ødelægge den kinesiske regering, der modsatte sig, at de bragte opium fra deres (englændernes) indiske rajaher, for at ødelægge Kinas befolkning, med det formål dér at gennemtvinge en lignende magt.

I dag ser vi præcis det samme. Vi kan ikke tænke på dette som tørre historietimer. Jeg ville have medbragt en bog, *Dope, Inc.*, men det glemte jeg – den bog, som vi første gang udgav i 1980'erne, ved navn *Dope, Inc.: The British Opium War against America*. Den er udkommet i flere udgaver, med den sidste, *Britain's Opium War Against the World*. De samme banker, der blev etableret i Hongkong for at køre opiumskrigen – Hong Kong and Shanghai Bank, Standard and Chartered, Jardine Matheson-bankerne – disse samme banker gør det stadig i dag. Da HSBC blev taget i at hvidvaske narkopenge for et titals milliarder af dollars fra Colombia og Mexico ind i USA, sagde Obama-administrationen, »Der er ingen, der skal i fængsel. Vi smækker dem over fingrene, en lille bøde, og så kan de fortsætte deres arbejde med at handle med dope«; for *dope er den største forretning i hele verden*. Her i denne udsendelse har vi tidligere diskuteret det faktum, at lederen af FN's afdeling for narkotika [Eksekutive direktør for FN's Afdeling for Narkotika og Kriminalitet (UNODC)], Antonio Maria Costa, har fastslået den pointe, at, i disse kriseperioder, var disse banker *afhængige* af likviditeten fra narkohandelen; og i realiteten, hele tiden. Det er den største forretning i verden.

Som I ved, så, mens Obama legaliserede narkotiske midler i hele USA, støttede han åbenlyst både de nationale regeringer, der støttede narko, som i Colombia, hvor de underskrev en såkaldt »fredsaftale« med FARC, der ikke var andet end et kokain- og marihuanakartel; men han sørgede også for, at bankerne fik lov at fortsætte med uformindsket styrke, for det er dér, dope-forretningerne rent faktisk køres.

Nu har vi Trump, der fører en krig mod narko; endnu en årsag til, at briterne hader Trump, som de hadede LaRouche. Som I ved, så lancerede LaRouche en organisation ved navn Anti-Drug Coalition, der udgav et blad, der hed *War on Drugs*. Nu har Trump erklæret krig mod narko. Han har sat en general, general John Kelly, som chef for Homeland Security, og som er meget

godt bekendt med narkokrisen og har aflagt forklaring for Kongressen om, at kun 20 % af den narko, der krydser grænsen fra Mexico, tages på dette tidspunkt; og en justitsminister, Jeff Sessions, der har tilbragt hele sit liv med at kæmpe imod denne legalisering af narko. Dette falder ikke i god jord hos briterne, kan jeg love jer for.

Til sidst vil jeg nævne, hvad Jason vil fortsætte med, og som er, at, på hele banksiden af dette, så *foragter* de britiske, monetære systemer Hamiltons kreditsystem, som beror på kredit [modsat penge]. Penge er dumme; og det er, hvad briterne ønsker, folk skal være, *dumme*. De vil have et system baseret på penge, så bankerne kontrollerer strømmen af penge, og så pengene kan bruges til hvad som helst, der skaber profit, det være sig kasinoer eller horehuse. Ulig kreditsystemet, der blev etableret af Aleksander Hamilton og brugt af vore bedste præsidenter, kredit, der har en vision, der har en idé om fremtiden, hvis formål er at skabe noget, at skabe en bedre verden, at rent faktisk have blikket rettet mod fremtiden og forandre nogle ting på en måde, der er til gavn for befolkningens almene vel.

Jeg tror, at dette ligesom udstikker et miniaturebillede af Det britiske Imperiums Helvede, hvorfor de hader Trump. Netop nu er vi, måske for første gang i historien, i en position, hvor imperium kan afskaffes; muligvis for altid, hvis det lykkes os at skabe den form for kreative betingelser for menneskeslægten, der er baseret på menneskehedens fælles mål.

Og nu over til Jason.

[1] Se: TEMA: BEFOLKNINGSREDUKTION: »Briterne sultede flere end 60 millioner indere ihjel, men hvorfor?«